

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับขอบเขต อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ
คำสำคัญ	ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ
นักศึกษา	นายนพรัตน์ พุเกษม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ชาญวิทย์ สุวรรณบุญย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ว่าที่พันตรีสมบัติ วงศ์กำแหง
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นกระบวนการแก้ไขให้ลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวให้ไม่ต้องถูกฟ้องล้มละลายซึ่งจะเป็นผลดีต่อธุรกิจของลูกหนี้และสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ในการฟื้นฟูกิจการนอกจากแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการถือเป็นส่วนสำคัญที่มีผลทำให้การฟื้นฟูกิจการประสบผลสำเร็จหรือไม่ ซึ่งตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการของไทยได้กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นหนึ่งในผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการและได้กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ไว้แต่ยังมีความไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์และหลักการสากลของการฟื้นฟูกิจการที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้กิจการของลูกหนี้ให้สามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการล้มละลายเพื่อให้มีความสามารถในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย จึงทำให้เกิดปัญหาหลายประการอันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการฟื้นฟูกิจการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากฎหมายฟื้นฟูกิจการเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของไทยเปรียบเทียบกับของประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสิงคโปร์ และประเทศฝรั่งเศส โดยมีการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับคำสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นที่สุดไม่สามารถอุทธรณ์ต่อศาลได้ ทำให้มติที่ได้จากการประชุมเจ้าหนี้อาจไม่ใช่มติของเจ้าหนี้ของกิจการลูกหนี้ที่แท้จริง และการที่กฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้บริหารแผนในช่วงที่ยังไม่สามารถตั้งผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวได้ซึ่งเป็นเรื่องไม่เหมาะสม เนื่องจากเจ้าพนักงาน

พิทักษ์ทรัพย์ไม่ใช่ผู้มีรู้ความสามารถเฉพาะทางและไม่มีประสบการณ์ในทางธุรกิจหรือเป็นผู้มีวิชาชีพ โดยเฉพาะทำให้ไม่สามารถบริหารกิจการของลูกหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปัญหาการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการตรวจสอบกำกับดูแลผู้ทำแผน ไม่ว่าจะป็นกรณีผู้ทำแผนไม่สุจริต หรือไม่ส่งแผนในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือกรณีผู้ทำแผนบริหารกิจการของลูกหนี้ให้เกิดความเสียหาย

ผู้ศึกษาจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ในเรื่องให้คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนนให้ไม่เป็นที่สุดสามารถอุทธรณ์ต่อศาลได้ และให้ลดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในระหว่างที่ศาลยังตั้งผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวไม่ได้ เนื่องจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นข้าราชการประจำจึงไม่มีเวลาเพียงพอในการเข้าบริหารกิจการแทนลูกหนี้ได้ตลอดเวลา และให้มีอำนาจในการตรวจสอบผู้ทำแผนแล้วรายงานศาลเพื่อถอดถอนผู้ทำแผนได้ หากพบว่าผู้ทำแผนไม่สุจริตหรือทำให้กิจการของลูกหนี้เสียหายและให้มีอำนาจหน้าที่สั่งให้ผู้ทำแผนส่งแผนภายในระยะเวลาที่กฎหมายฟื้นฟูกิจการกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้เกิดความเป็นธรรมต่อเจ้าหนี้และลูกหนี้ในการฟื้นฟูกิจการมากขึ้น รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ความสำเร็จของแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ต่อไป

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS ON MANDATE OF RECEIVER IN REHABILITATION PROCESS
KEYWORD	MANDATE OF RECEIVER IN REHABILITATION PROCESS
STUDENT	MR.NOPPARAT FOOKASEM
THESIS ADVISOR	DR.CHANVITAYA SUVARNAPUNYA.
THESIS CO-ADVISOR	ACTING MAJOR SOMBAT WONGKHAMHAENG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2011

ABSTRACT

Rehabilitation of debtor is the process to solve the problem of insolvent debtor from not being sued for bankruptcy. This is an interest to business of debtor and economic and social conditions as a whole. In rehabilitation process, rehabilitation administrator is a core person to make the project successful apart from the rehabilitation plan. In the rehabilitation law, it is specified that the receiver is one of the administrator with the specific powers and duties but this is not yet clear to comply with the intention and international standard of the rehabilitation having objectives to boost up the business operation of the debtor without entering in the bankruptcy process so that the debtor is able to repay the debts to various creditors. The unclear scope of powers and duties of the receiver causes many problems being obstacle to achievement of objectives of the rehabilitation process.

This thesis aimed to study rehabilitation law with regard to the scope of powers and duties of the receiver in the rehabilitation process of Thailand by comparing with those of England, USA, Singapore and France. The analysis is made to the problems on order to votes by the receiver which is final and is unable to appeal to the Court. This will cause the resolution of the creditors' meeting not being the resolution of the real creditors of the debtor's business and the receiver is the appointed administrator during the period on which the plan preparer or the temporary plan administrator has

not yet been appointed. This is not suitable since the receiver is not the person with specific knowledge and has no business experience or specific professional, causing inefficient issue in operation of debtor's business and problem on using power of the receiver in supervising the plan preparer either on the case of dishonest plan preparer or the case where the plan is not submitted within the period specified by law or the case where the plan administrator causes damages to the business of the debtor.

The researcher is of view that the Bankruptcy Act B.E. 2483 regarding the order of the receiver with regard to voting be amended so that such order can be appealed to the Court and the scope of power of the receiver during the period on which the plan preparer or plan administrator or temporary plan administrator has not yet been made, be decreased. This is because the receiver is the government official having no time enough to administer the business instead of the debtor at all time and the receiver should be entitled to inspect the plan preparer and report the matter to the Court so as to remove the plan preparer in case the plan preparer is dishonest and causes damages to the business of the debtor and also has the power to order the plan preparer to submit the plan within the time as specified by the rehabilitation law. This is for making more justice to the creditors and debtor on rehabilitation process and creates benefit and success to the rehabilitation plan of the debtor.